

'Der må simpelthen ikke ske dig noget!'

'Soldaten' på Teatret Fair Play i Holbæk giver et uhyggeligt godt bud på, hvordan det er at være lillesøster til en udsendt soldat

Skuespillet er både rørende og overvældende i 'Soldaten' hos Teatret Fair Play. Her spiller Maria la Cour en kær og tænksum lillesøster, der ikke kan holde ud, at Mikkel Hansens rastløse storebror skal drage i krig.

Seks-syv militærgrønne transportkasser fra Røde Kors og fire lamper. Mere behøver Teatret Fair Play ikke for at skabe en støvet hedestemning af ørken og vejsidebomber i Afghanistan. Det overraskende er, at samme scenografi også viser sig fint at kunne skildre et børneværelse i et dansk parcelhus; måske i Holbæk, hvor Teatret Fair Play er egnsteater.

Den følelsesstærke og Reumert-nominerede forestilling *Soldaten* er i det hele taget en forestilling, der med utrolig enkle virkemidler fortæller en kolossalt kompleks historie om danskernes nye virkelighed som borgere i en krigsførende nation.

Konkret handler *Soldaten* om en dansk familie, der bliver splittet af krigen i Mellemøsten, sådan som en hel del voksenteaterforestillinger gør. Det særlige ved *Soldaten* er imidlertid, at forestillingen er skabt til teenagere – og at den handler om at være helt ung soldat og om at blive udsendt til en krig, der forandrer både en selv og ens familie for altid.

Allermest ens lillesøster. For dramatikerens Robert Reinhold har enkelt og hjerteskerende fortalt historien gennem teenagepigen Julie, der ser vildt meget op til sin storebror – og hvis største ønske til jul er, at han netop ikke rejser afsted i krig.

Men rejse vil han. Han får klaustrofobi af forældrenes trygge parcelhusliv og velkendte vaner. Han vil mærke verden. Det kommer han til. Så meget at han måske bliver ødelagt af det for altid. Lillesøster Julie holder modet oppe undervejs ved at stirre op på månen i Danmark – samtidig med at hun ved, at hendes storebror gør det samme nede i ørkenen. Men da storebroderen endelig kommer tilbage fra krigshelvedet, er synet af månen ikke længere det samme.

Cirkel af ørkensand

»Vi ser stadig på månen, min storebror og mig. Men månen har forandret sig. Den lyser ikke på samme måde mere. [...] Måske er det mørket omkring månen, der er blevet stærkere,« forklarer denne Julie lige så stille med Robert Reinholds stærke ord – og i Robert Parrs renfærdige iscenesættelse, hvor blikkene mødes oprigtigt, førend replikkerne siges.

Og de to skuespillere bevæger sig adrætte og årvågne rundt i militærtøj midt i Tanja Bovins kassescenografi, der omkranses af en cirkel med hånddrysset ørkensand. Af og til flettes de nærmest helt sammen i Esa Alannes kærlige søskendeleg og brutale kampkoreografi – altsammen med en sitrende og ildevarslende baggrundslid af alt fra legende børn til bombedrøn.

Skuespilleren Mikkel Hansen spiller soldaten. Han har en uimodståelig gævhed i sit åbne blik – og et herligt gåpåmod, der overbeviser om en glad dreng, der bare har lyst til at erobre verden. Og Maria la Cour spiller lillesøsteren som en pige, der vokser i modenhed for hver eneste skæve telefonsamtale med broderen. Det er både stærkt og rørende, hvordan hun langsomt bliver storesøster for sin storebror, efterhånden som krigen forandrer ham.

Maria la Cour har endda også overskud til at spille sin egen mor og sågar lægen på felthospitalet – et par briller eller et forklæde er nok til, at hun komplet ændrer karakter. Det er sejt spillet, og det er ikke mindst takket være hendes spil, at der opstår både groteske og velgørende komiske scener, som herlige afbræk i forestillingens traumatiske grundstemning.

Mange lemlæstede

Heldigvis er der ingen moraliseren i *Soldaten*. Der er ikke noget, der kaldes rigtigt eller forkert. Til gengæld følger man soldatens egne overvejelser om at være del af en krig – og om at slå ihjel. Eller som han siger undervejs:

»Hvad nu, hvis man skyder de forkerte?«

Netop dette dilemma kan tilskueren selvfølgelig heller ikke lade være med at overveje. Og imens skaber dramatikerens sprog en verden, hvor ord som 'lemlæstede' og 'kadaver' pludselig fylder kvalmende meget.

I hvert fald hvis man kan genkende sig selv i moderen, når hun sørgeligt naivt siger sine besværgende bekymringsord som farvel, da hun sender sin søn i krig:

»Der må simpelthen ikke ske dig noget!«

For det er jo lige præcis det, der sker i krig. Altid.

'Soldaten'. Tekst og lyddesign: Robert Reinhold. Iscenesættelse: Robert Parr. Scenografi: Tanja Bovin. Lys: Jakob Ebbe. Koreografi: Esa Alanne. Varighed: 50 min. Målgruppe: Fra 14 år. Teatret Fair Play fra Holbæk. Oplevet på Aprilfestivalen i Sønderborg. Spilles også på turné oktober-november 2017 samt i 2018